

Saksbehandler: Einar Tjelle

Saksdokumenter:

Rapport nr. 5/2013 **Jenny Skumsnes Moe**
Rapport fra møte i Committee for World Service, LVF, Yangon,
Myanmar 13.-17. januar 2013

Pressemelding: <http://www.lutheranworld.org/lwf/index.php/support-to-households-in-myanmar-strengthens-community-participation.html>

Rapport nr. 6/2013 **Maria Halldén**
Rapport fra LVF-konferansen: "Seeking Conviviality: Re-forming
Community diakonia in Europe". Second Workshop i Odessa,
Ukraina, 16.-19. januar 2013

Pressemelding: <http://www.lutheranworld.org/lwf/index.php/lutheran-diaconal-workers-define-a-holistic-framework-for-diakonia-in-europe.html>

OASE NORGE og samarbeid med lutherske kirker i India

Saker i de økumeniske organisasjonene

Det lutherske verdensforbund (LVF) (rev. utgave)

Sammendrag

Siden forrige møte i MKR kan vi rapportere om følgende:

Som råds- og komitémedlem i LVFs World Service-komité, har Jenny S. Moe vært på møte/feltbesøk i Burma/Myanmar. I en spennende og krevende fase i landets historie ble det et godt innblikk i mange av LVFs prosjekter i landet. DWS-komiteen vedtok blant annet sin strategi for 2013-2018. LVF har fire medlemskirker i Burma.

LVF/DMD-Prosessen «Seeking Conviviality – Re-forming Community Diakonia in Europe» er avsluttet med et oppsummerende møte i Odessa i januar, hvor diakonen i domkirken i Oslo, Maria Halldén, representerte Dnk, sammen med en representant fra Kirkens Bymisjon. Praktisk handling kombinert med en nyformulert strategi for en mer holistisk forståelse av diakoni i Europa ble foreslått, med uttrykket "Conviviality" som nøkkelbegrep.

I januar hadde vi også besøk av LVFs DMD-direktør, dr. Musa Filibus, med samtaler og innlegg på Kirkens hus, Diakonhjemmet og Kirkens Nødhjelp, samt et møte med en gruppe studenter fra Luther College i Iowa om arbeidet med klima og miljø i ELCA, Dnk

og LVF. Musa Filibus er for øvrig nylig utnevnt til biskop i sin kirke, Lutheran Church of Christ in Nigeria, som har sitt 100-årsjubileum i år.

President i LVF, biskop Munib Younan, besøkte Norge i februar. Han møtte blant annet biskopene, representanter for Frikirken, Kirkens Nødhjelp og Utenriksdepartementet.

Gjennom LVF støtter Den norske kirke Institute for Ecumenical Research i Strasbourg, med nært samarbeid med LVFs Department for Theology and Public Witness. Professor Aud Tønnessen, TF/UiO, sitter i styret. Økonomiske utfordringer for fremtidig drift var en hovedsak på forrige møte, med bakgrunn i et radikalt forslag fra LVFs nasjonalkomité i Tyskland om sammenslåing med LVFs Teologiske senter i Wittenberg. Dette ble ikke vedtatt.

I desember ble en trilateral dialog mellom katolikker, lutheranere og mennonitter initiert i Roma. Læresamtalene skal ha et femårsløp og fokusere på dåp. Den internasjonale katolsk-lutherske dialogkommisjonen har ferdigstilt sitt nye dokument «From Conflict to Communion». Denne vil bli sendt ut til medlemskirkene etter LVFs rådsmøte i juni og er viktig, særlig i forhold til reformasjonsjubileet.

FNs høykommisær for flyktninger, António Guterres, inviterte LVF og andre representanter til en dialog om Tro og beskyttelse. "For the vast majority of uprooted people, there are few things as powerful as their faith in helping them cope with fear, loss, separation and destitution," høykommisjonæren i sin åpningstale. LVF er den 5. største partneren for FN's høykommisær. Kirkens Nødhjelp er en viktig samarbeidspartner i mange land, også på dette området.

Styret i SMM planlegger en reise til LVF og det økumeniske senteret i mars 2013 for å bli bedre kjent med det internasjonale økumeniske arbeidet og drøfte mulighetene for et tettere samarbeid.

Stiftelsen Oase i Norge har siden 2010 vært engasjert i India, koplet til flere av LVFs medlemskirker. Aktiviteten i India bygger på relasjoner som **Normisjon** har til Northern Evangelical Lutheran Church (NELC = som tidligere het Santalkirken) Det er Normisjon som har initiert og støttet et Purpose Driven Church prosjekt som drives fram av United Evangelical Lutheran Churches of India (UELICI) overfor sine medlemskirker. Ledertrening, fornyelseskonferanser og undervisning om tredje trosartikkel har vært prioritert fra Oase sin side i dette samarbeidet. **I dette arbeidet er det ikke minst viktig å legge vekt på en sunn og integrert åndelighet.** Normisjon samarbeider også tett om diakonale prosjekter i regi av Lutheran World Service i India.

Forslag til vedtak

MKR tar følgende saker til orientering:

1. Rapport fra møte i Committee for World Service, LVF, Yangon, Myanmar 13.-17. januar 2013
2. Rapport fra LVF-konferansen: "Seeking Conviviality: Re-forming Community diakonia in Europe". Second Workshop i Odessa, Ukraina, 16.-19. januar 2013
3. OASE NORGE og samarbeid med lutherske kirker i India

Saksbehandler: Einar Tjelle

Saksdokumenter:

Rapport nr. 5/2013 **Jenny Skumsnes Moe**
Rapport fra møte i Committee for World Service, LVF, Yangon,
Myanmar 13.-17. januar 2013

Pressemelding: <http://www.lutheranworld.org/lwf/index.php/support-to-households-in-myanmar-strengthens-community-participation.html>

Rapport nr. 6/2013 **Maria Halldén**
Rapport fra LVF-konferansen: "Seeking Conviviality: Re-forming
Community diakonia in Europe". Second Workshop i Odessa,
Ukraina, 16.-19. januar 2013

Pressemelding: <http://www.lutheranworld.org/lwf/index.php/lutheran-diaconal-workers-define-a-holistic-framework-for-diakonia-in-europe.html>

OASE NORGE og samarbeid med lutherske kirker i India

Saker i de økumeniske organisasjonene

Det lutherske verdensforbund (LVF) (rev. utgave)

Sammendrag

Siden forrige møte i MKR kan vi rapportere om følgende:

Som råds- og komitémedlem i LVFs World Service-komité, har Jenny S. Moe vært på møte/feltbesøk i Burma/Myanmar. I en spennende og krevende fase i landets historie ble det et godt innblikk i mange av LVFs prosjekter i landet. DWS-komiteen vedtok blant annet sin strategi for 2013-2018. LVF har fire medlemskirker i Burma.

LVF/DMD-Prosessen «Seeking Conviviality – Re-forming Community Diakonia in Europe» er avsluttet med et oppsummerende møte i Odessa i januar, hvor diakonen i domkirken i Oslo, Maria Halldén, representerte Dnk, sammen med en representant fra Kirkens Bymisjon. Praktisk handling kombinert med en nyformulert strategi for en mer holistisk forståelse av diakoni i Europa ble foreslått, med uttrykket "Conviviality" som nøkkelbegrep.

I januar hadde vi også besøk av LVFs DMD-direktør, dr. Musa Filibus, med samtaler og innlegg på Kirkens hus, Diakonhjemmet og Kirkens Nødhjelp, samt et møte med en gruppe studenter fra Luther College i Iowa om arbeidet med klima og miljø i ELCA, Dnk

og LVF. Musa Filibus er for øvrig nylig utnevnt til biskop i sin kirke, Lutheran Church of Christ in Nigeria, som har sitt 100-årsjubileum i år.

President i LVF, biskop Munib Younan, besøkte Norge i februar. Han møtte blant annet biskopene, representanter for Frikirken, Kirkens Nødhjelp og Utenriksdepartementet.

Gjennom LVF støtter Den norske kirke Institute for Ecumenical Research i Strasbourg, med nært samarbeid med LVFs Department for Theology and Public Witness. Professor Aud Tønnessen, TF/UiO, sitter i styret. Økonomiske utfordringer for fremtidig drift var en hovedsak på forrige møte, med bakgrunn i et radikalt forslag fra LVFs nasjonalkomité i Tyskland om sammenslåing med LVFs Teologiske senter i Wittenberg. Dette ble ikke vedtatt.

I desember ble en trilateral dialog mellom katolikker, lutheranere og mennonitter initiert i Roma. Læresamtalene skal ha et femårsløp og fokusere på dåp. Den internasjonale katolsk-lutherske dialogkommisjonen har ferdigstilt sitt nye dokument «From Conflict to Communion». Denne vil bli sendt ut til medlemskirkene etter LVFs rådsmøte i juni og er viktig, særlig i forhold til reformasjonsjubileet.

FNs høykommisær for flyktninger, António Guterres, inviterte LVF og andre representanter til en dialog om Tro og beskyttelse. "For the vast majority of uprooted people, there are few things as powerful as their faith in helping them cope with fear, loss, separation and destitution," høykommisjonæren i sin åpningstale. LVF er den 5. største partneren for FN's høykommisær. Kirkens Nødhjelp er en viktig samarbeidspartner i mange land, også på dette området.

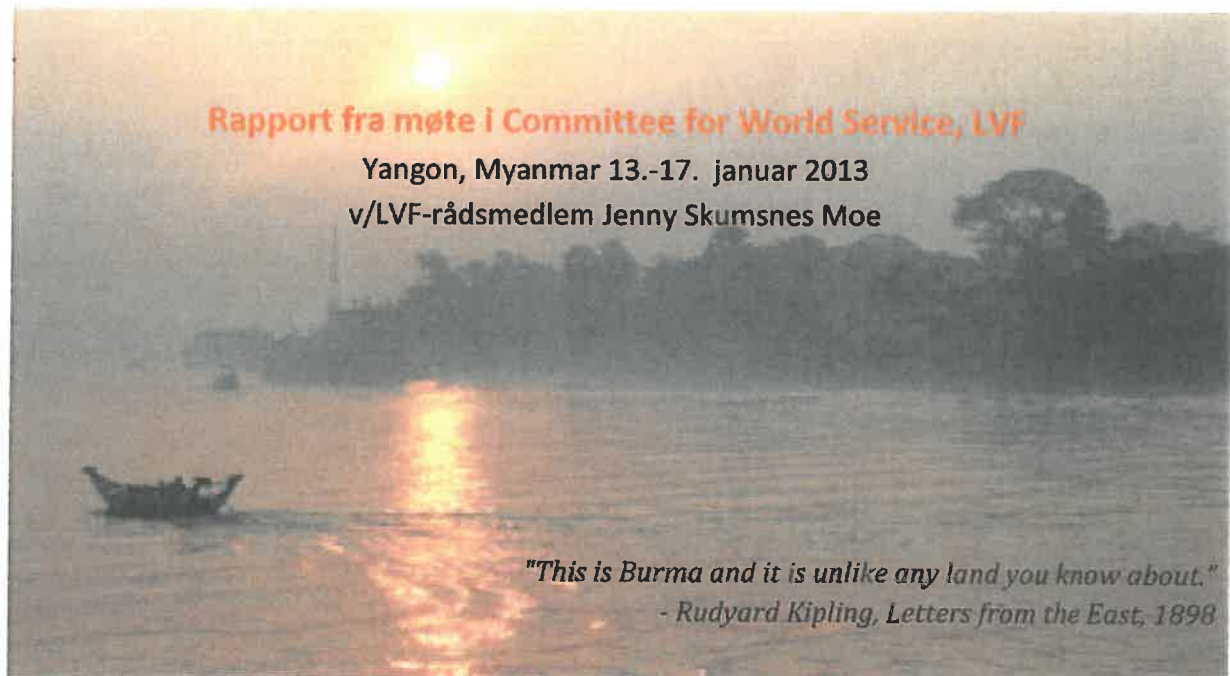
Styret i SMM planlegger en reise til LVF og det økumeniske senteret i mars 2013 for å bli bedre kjent med det internasjonale økumeniske arbeidet og drøfte mulighetene for et tettere samarbeid.

Stiftelsen Oase i Norge har siden 2010 vært engasjert i India, koplet til flere av LVFs medlemskirker. Aktiviteten i India bygger på relasjoner som **Normisjon** har til Northern Evangelical Lutheran Church (NELC = som tidligere het Santalkirken) Det er Normisjon som har initiert og støttet et Purpose Driven Church prosjekt som drives fram av United Evangelical Lutheran Churches of India (UELCI) overfor sine medlemskirker. Ledertrening, fornyelseskonferanser og undervisning om tredje trosartikkel har vært prioritert fra Oase sin side i dette samarbeidet. **I dette arbeidet er det ikke minst viktig å legge vekt på en sunn og integrert åndelighet.** Normisjon samarbeider også tett om diakonale prosjekter i regi av Lutheran World Service i India.

Forslag til vedtak

MKR tar følgende saker til orientering:

1. Rapport fra møte i Committee for World Service, LVF, Yangon, Myanmar 13.-17. januar 2013
2. Rapport fra LVF-konferansen: "Seeking Conviviality: Re-forming Community diakonia in Europe". Second Workshop i Odessa, Ukraina, 16.-19. januar 2013
3. OASE NORGE og samarbeid med lutherske kirker i India

Bakgrunn for møtet

Committee for World Service (CWS), bestående av medlemmer fra LVFs råd og rådgivere primært fra bistandsorganisasjoner, har to årlige møter: Ett finner sted i januar, og ett er i tilknytning til det ordinære LVF-rådsmøtet i juni. Annethvert år skal januarmøtet arrangeres utenfor Genève. I år var møtet derfor lagt til Yangon, Myanmar. Tross større utfordringer i forhold til å gjennomføre møter utenfor Genève, er oppfatningen at utbyttet er desto større: å komme i direkte kontakt med prosjekter og få erfaringer som i større grad levendegjør sakene på agendaen og visjonen for World Service: Mennesker i verden som lever i rettfærdige samfunn, i fred og med verdighet, forent i diversitet og utrustet til å oppnå sine universelle rettigheter, til å få dekket grunnleggende behov og oppnå livskvalitet¹.

Om World Service

Forhåpentligvis kjenner de fleste av MKRs medlemmer til World Service². Som LVFs diakonale arm er WS en sentral aktør sammen med KV i ACT-alliansen. Med 2 regionale prosjekter, 16 landprosjekt, 9 tilknyttede prosjekter og flere koordinasjonssentre for kriseoperasjoner, er de til stede i 33 land. Målgruppen er flyktninger, internt fordrevne, mennesker i kriserammede områder og mennesker i landsbyer og områder med høyrisiko for sykliske katastrofer på grunn av politiske uroligheter, konflikter og klima. WS jobber tett til LRRD-modellen (linked relief, rehabilitation and development), og har følgende core commitments: menneskerettigheter, nøytralitet, accountability (WS ble i

¹ Fra World Service Global Strategy 2013-2018, p.5

² <http://www.lutheranworld.org/lwf/index.php/who-we-are/central-offices/dws>, for mer informasjon

2010 HAP-sertifisert), gender justice, climate justice og environmental protection. WS jobber ut ifra følgende viktige strategiske prinsipper: Community-based empowerment og rights-based tilnærming.

Agenda for møtet

De viktigste sakene på januarmøtet var:

- *World Service global strategi 2013-2018*
 - En bekreftelse av World Service sin dedikasjon til pågående prosjekter, kerneverdier og tilnæringsmåter, som nevnt tidligere.
- *Kenya landstrategi 2013-2018*
 - WS tilstedeværelse i Kenya/Djibouti har vært sterk over flere tiår. I 1999 har de vært engasjert i arbeidet rundt Kakuma flyktningeleir³ (15 nasjonaliteter, primært somaliere og kenyanere), og fra Dadaab (mer enn 450 000 flyktninger i en leir opprinnelig bygd i 1991 for å huse 90 000 etter Afrikas horn-konflikten) siden 2008. Kenya er hjem for over 610 000 flyktninger, mesteparten fra Sudan, og Djibouti for mer enn 20 000, per 2012. Dadaab regnes i dag for å være Sudans 3. største by, basert på innbyggertall, og utfordringene er store, med blant annet Al-Shabaab⁴-medlemmer i leiren som utgjør en stor trussel. I tillegg til de opplagte utfordringene som mat, husly, utdanning og usikker fremtid, er voldtekter, vold og drap svært alvorlige problemer som LVF WS hele tiden må holde høyt fokus på. Stabssikkerhet er en nødvendighet.
- *Finansrapport/status per 2012*
 - World Service utgjør hoveddelen av LVFs totale økonomi, men mottar ingen andel fra kirkenes medlemskontingenter til LVF. Støtten kommer fra diakonale organisasjoner, der Svenska kyrkan (som den største bidragsyteren fra medlemskirker/-organisasjoner) per oktober 2012 bidro med 7 mill euro. Kirkens Nødhjelp bidro med 1,5 mill euro, mens andre tilsvarende agencies bidrar med en stor bolk. UNHCR bidrar med 12,2 mill euro, og Augusta Viktoria-sykehuset på Oljeberget bidrar med rundt 10 mill euro til økonomien, samtidig som dette er en av de største utgiftspostene på årlig basis, med en svært usikker økonomisk basis som hver dag kan forverres.
 - World Service er avhengig av å hele tiden lete etter nye kanaler for støtte, og har et dilemma i at den ikke kan gå direkte til medlemskirkers "territorier". Tiltak som har vært løftet opp, er å øke donorers eierskap i prosjekter med å arrangere turer etc., noe Svenska kyrkan har gjort i lengre tid. Selv er jeg i utgangspunktet skeptisk til slike tiltak, da det er vanskelig å se et likeverdighetsprinsipp ivaretatt under slike omstendigheter, selv om økt

³ Opprinnelig bygd i 91-92 for å ta i mot kenyanske flyktninger, de såkalte "lost boys"

⁴ Somaliabasert celle av Al-Qaida, som betyr "Movement of striving youth", forkortet til "the youth" eller "the boys". Per 2012 kontrollerer de store deler av Somalia i sør, hvor de skal ha innført sin egne strenge versjon av Sharia.

givervilje til WS er grunnleggende nødvendig, og en kulturell reise med mulighet for utveksling vil kunne medføre mange positive erfaringer for alle de involverte.

Myanmar agenda

Myanmar kalles Amarapura, Land of Immortality, og Yadanarbon, Land of the Gems. I dag er det kjent som Suvanabhomi, Det gyldne landet. Et rikt land på naturressurser, men fremdeles et av Asias fattigste land. Landets 58 millioner innbyggere bor i hovedsak i rurale områder (70 %), mens andelen som bor i byer, øker. 2/3 av folket er burmesere, men med sine 135 folkegrupper er Myanmar et av klodens mest sammensatte land. Heri ligger også utfordringene. Valget i 2010 førte til dannelsen av en ny sivilstyrt militærstøttet regjering i november 2011, men det var fremdeles langt fra demokratisk, og det ble voldsbølger i etterkant. I 2012 derimot ble det mest frie valget på lenge holdt, der National League for Democracy Party vant 43 av 45 seter i underhuset, der Aung San Suu Kyi endelig fikk ta del i et folkevalgt styre. Siden desember 2011 har våpenhvileavtaler blitt forhandlet frem med de fleste etniske gruppene. Etter at importforbudet ble opphevet og med flere lands oppheving av sanksjoner, har økonomien og folks levestandard økt drastisk bare på de siste ni månedene. Som vi har sett i media, er store selskaper på vei inn i landet, og fremtiden ser lysere ut. Men etter 60 år med sensur, lite investering i helse og utdanning og utallige sammenstøt mellom hæren og opprørsgrupper, henger fortsatt en frykttkultur igjen, og det er et stort behov for kapasitetsbygging, spesielt på freds- og forsoningsarbeid og utvikling av presse og informasjon som er tilgjengelig og til å stole på.

Kirkenes rolle i møte med Myanmar

Polly Newall, programkoordinator i Myanmar for Church World Service Asia/Pacific og valgt leder for ACT-alliansen i Myanmar, holdt på en av våre møtedager et svært godt innlegg om situasjonen i Myanmar. I følge henne er noe av det viktigste kirkene kan gjøre i forhold til Myanmar, å jobbe med advocacy-arbeid for interreligiøs og interetnisk harmoni og enhet. For å kunne bygge opp landet må det fokuseres på det som holder dem sammen, ikke det som skiller dem. I tillegg er det et sterkt behov for kompetanseøkning i forhold til gode demokratiske, inkluderende og samarbeidsfokuserende tilnærminger. Det er lite behov for at omverden skal fortelle dem hva de skal gjøre. Det som trengs, er hjelp til å tenke kritisk og analytisk. En "naming and shaming"-tilnærming fører svært sjelden, i praksis aldri, til gode resultater i det lange løp.

Et annet viktig aspekt, som ble trukket frem under oppholdet, er tilstanden i Rakhine-state. Der er det en pågående konflikt mellom etniske Rakhine-buddhister og immigranter fra Bangladesh, Rohingya-muslimer⁵. De førstnevnte er buddhister og sistnevnte muslimer. Årsaken til konflikten er uklar, men de fleste referer til voldtekt og

⁵ Rohingya muslimer er en av verdens mest forfulgte minoriteter, i følge FN

drap av en kvinne fra Rakhine-folket, og påfølgende drap på flere menn fra Rohingya-muslimene som en feilaktig trodde var involvert. Etterhvert har voldsrepresalier eskalert, og per i dag er 90 000 mennesker fordrevne som resultat av sammenstøt og nedbrenning av hus. En dramatisk forverring skal ha skjedd da spesielt BBC har trukket frem denne konflikten som en religiøs konflikt, og portrettert den som muslimer mot buddhister. Dette har ført til at muslimer og buddhister uavhengig av etnisitet har blitt offer for vold, og konflikten har eskalert i størrelse, der det selv blant NGO-er er initiativ til å hjelpe "muslimske brødre" etc. Konflikten har sin rot i etniske forskjeller i et område med allerede høyt press og vanskelige kår, og det er kritisk viktig å ikke fokusere eller omtale dette som en religiøs konflikt. Dette må MKR ta med seg videre.

Irrawady delta-ekskursjon

De første par dagene av møtet reiste vi ned til Irrawady-deltaet sør i Myanmar. Med ferge over Yangon River, med buss gjennom endeløse rismarker og til slutt med elvebåt, kom vi til slutt frem til landsbyer der World Service nå jobber med utviklingsarbeid. Det var oppløftende møter, med engasjerte eldre og unge i landsbyens syklonsikre forsamlingshus og skole. Foreldregenerasjonen

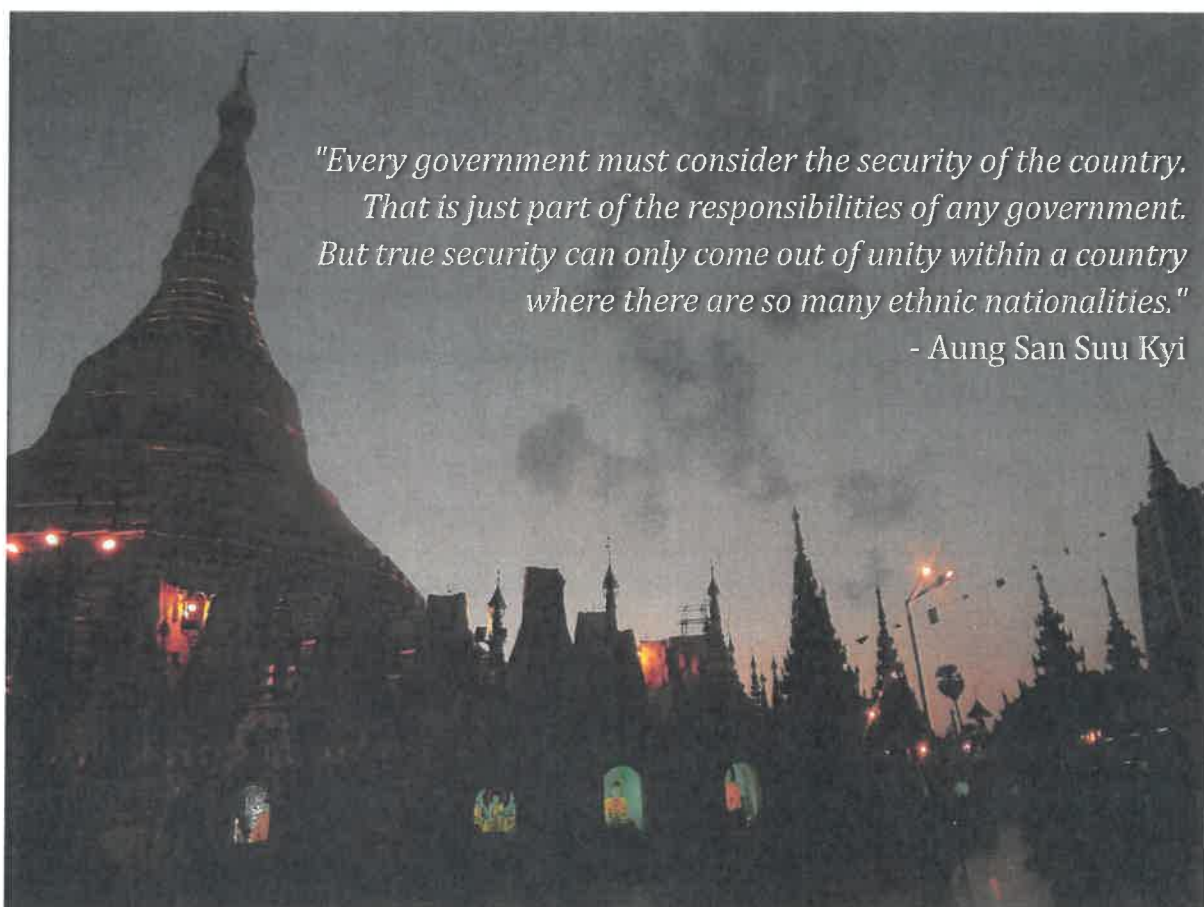

ble spurt om håpet for fremtiden. De ville at barna skulle få det bedre enn dem selv, ta utdanning og få bedre betalte jobber. Det ble et sterkt bilde på helt konkret utviklingsarbeid, da de viste fram en tegning, et kart over landsbyen. Dette var nytt og ga alle i landsbyen en klar oversikt over hvor de forskjellige rismarkene lå, og hvor man skulle gå i forskjellige situasjoner.

Avsluttende ord

Jeg sitter fortsatt med inntrykk fra Myanmar det vil ta lang tid å bearbeide. Først: møtet med folk, fra taxisjåfører til ansatte i WS, som lett brøt ut i smil, som var interesserte og hjelpsomme og engasjerte i sitt eget land. - Og svært glade i Aung San Suu Kyi. Jeg kommer til å huske godt (og følge opp oppfordringene til) Mai Ki, den første ordinerte kvinnelige pastoren fra Mara Evangelical Church. Hun hadde reist i 6 dager fra enorme Chin state for å fortelle oss, i 15 minutter på Parkview Hotel Yangon, om hvordan hennes kirke arbeidet med utvikling i sine landsbyer, i et område der de ikke engang har vaksiner og ingen utlendinger får komme inn grunnet uroligheter. Hennes informasjonsbrosjyre er den beste jeg lest på lenge. Et annet hovedmoment for meg på turen er møtet med identitet: Et land der folk har vært gjennom så mye over så lang tid, gjør at folk husker forskjellig og har identitet basert på alt fra frykt til overlevelse, til flyktningstatus, til fremtidsoptimisme, til skepsis. Alle disse identitetene, på toppen av religioner og etnisiteter, er det som skal bygge landet videre i folkets retning. Vår største

oppgave er å sikre at vi selv har så korrekt informasjon som mulig om situasjoner og konflikter og ikke går i medienes spektakulære feller og myter om dette landet. Jeg anbefaler sterkt å reise dit og sterkt å engasjere seg i landets utvikling, men med det aspektet som fremheves fra dem som jobber der: fokusere på det som holder folk samlet - ikke oppdra og forelese om hvordan ting skal gjøres. Alle sine individuelle fortellinger må komme frem, som i Måra-folkets brosjyre, for at det til sammen skal kunne utgjøre en helhet som fremtiden kan bygges på.

*"Every government must consider the security of the country.
That is just part of the responsibilities of any government.
But true security can only come out of unity within a country
where there are so many ethnic nationalities."
- Aung San Suu Kyi*

Rapport fra LWF-konferansen: "Seeking Conviviality: Re-forming Community diakonia in Europe".

Second Workshop i Odessa, Ukraina, 16.-19. januar 2013

Bakgrunn og målsetting

En medarbeidere fra Kirkens Bymisjon (Steinar Eraker) dro sammen med diakonen (Maria Halldén) i Oslo Domkirke til diakonikonferanse i Odessa, Ukraina, 16.-19. januar 2013. Dette var den andre workshop arrangert av Det lutherske verdensforbund (LWF) med den hensikt å se nærmere på kirkenes diakoni i en tid med økonomisk krise og påfølgende marginalisering.

Konferansens ledere var: Rev. Dr. Eva-Sibylle Vogel-Mfato (LWF Geneva – Department for Mission and Development, Europe secretary), Janka Adameova (Interdiac, Slovakia) og Tony Addy (The Diaconia Institute of Higher Education).

Den tyske evangelisk-lutherske kirken i Ukraina (DELKU), dets biskop Uland Spahlinger og den lokale staben i Odessa var vertskap for konferansen.

Den første workshop i Järvenpää resulterte i fire hovedtema:
Vocation – Diakonia is a faithful response to God's call through the other
Conviviality – Diakonia is an approach to life in community
Justice – Diakonia promotes equality and justice
Dignity – Diakonia opposes consumer society and the market driven economy

Noen av deltakerne fra Järvenpää fikk mulighet til å arrangere en dag i diakoni under LWF:s kirkelederkonferanse i Ostrava i mai 2012.

Under dagene i Odessa:

- fikk vi et godt innblikk i Ukrainas historie og den diakonale konteksten i Odessa regionen.
- jobbet vi videre med temaene, og den publikasjon som:
 - gir en analyse og synliggjøring av situasjonen i Europa i dag, med betoning på østre delen av Europa.
 - skal se på diakonimåter og strategier for å tenke nytt i det diakonale oppdraget.
- besøkte vi lokale prosjekt, der vi ble utfordret på å speile vårt eget arbeide gjennom det vi så.

Program og metode

16 representanter fra ulike diakonale organisasjoner og kirker fra følgende land var samlet til workshop: Finland, Sverige, Norge, England, Tyskland, Østerrike, Ukraina, Tsjekkia, Ungarn, Russland, Latvia, Estland.

Programmet var denne gang mer konkret lagt opp sammenlignet med Workshop I.

Vi fikk en god introduksjon av ledergruppen og Biskop Spahlinger, DELKU.

Vi fordypet oss i de fire temaene og fikk jobbe med et konkret dokument.

Besøkte lokale prosjekter.

Det ble arbeidet både i plenum og i grupper.

Morgen og kveld var det tidebønn/andakter i stedets kapell – ledet av en av delegatene.

Konferansedokumenter/uttalelser/pressemeldinger

På LVFs egne nettsider ligger det pressemeldinger fra konferansen.

Alle deltakerne er også presentert på LWFs sider:

<http://www.lutheranworld.org/lwf/index.php/sc-maria-hallden.html> (Maria Halldén)

<http://www.lutheranworld.org/lwf/index.php/sc-arnoy-borre.html> (Børre Arnøy)

<http://www.lutheranworld.org/lwf/index.php/sc-steinar-eraker.html> (Steinar Eraker)

Ingen dokumenter ble ferdigprodusert i løpet av konferansen.

Publikasjonen vi jobbet videre med, vil bli ferdig før sommeren 2013.

Nytte/kvalitet/sterke og svake sider

Nytteeffekten av konferansen var uten tvil den samme som i 2011, nettverksbyggingen; å bli kjent med kolleger fra hele Europa og særlig dem som arbeider under helt andre materielle forutsetninger enn oss her i Norge.

Det å få være med i en lenger prosess og å få møte de samme menneskene igjen etter ett år, gjør det enklere å jobbe dypere og mer effektivt i gruppene.

Denne gang var gevinsten definitivt at vi fikk lære å kjenne Ukraina, og at vi fikk besøke lokale prosjekt, og at vi denne gang hadde et konkret dokument at jobbe med.

Det er også interessant å oppleve og se de ulike uttrykkene for åndelighet, og at denne arbeids-/referansegruppen er så mangfoldig og åpen.

Det er fortsatt litt uklart hvorvidt dette dokumentet lar seg bruke i våre egne kontekster, siden vi kommer fra så ulike sammenhenger. Det blir spennende å se.

Veien videre/utfordringer

Oversettelse av dokumentet nødvendig, for enklere å kunne brukes lokalt, ved utdanningsinstitusjoner osv.

Jeg opplever at disse fire temaene: Vocation, Conviviality, Justice og Dignity på en dypere måte gir uttrykk for kirkens oppdrag i diakonien enn i plan for diakoni.

Er dette noe å se på/reflektere omkring? Hvem?

Etter besøket på det lokale prosjektet «Living Hope» ble Vocation og Dignity de temaene som traff meg mest.

Vocation – Guds kallelse/rop til menneskene/kirken.

Hva er Guds kallelse til vår kirke/menighet/meg i dag, i vår/min kontekst? Hvor ofte prater vi om dette?

Conviviality – Hvordan leve sammen i samfunnet/kirken?.

Justice – Rettferdighet (finnes i plan for diakoni).

Dignity – Verdighet. *Hva i vårt arbeid gir mennesker verdighet? Hva er verdighet? Hvordan gi verdighet?*

En tredje avsluttende workshop er planlagt til januar 2014.

15.02.2013

Maria Halldén

OASE NORGE og samarbeid med LUTHERSKE KIRKER i INDIA

Stiftelsen Oase i Norge som har holdt på med karismatisk fornyelse mest innenfor Den norske Kirke siden 1980. Det startet med Hellig Ånd-seminarer på 70-tallet som ble til en større sommerkonferanse som fikk navnet Oase. Oase som har i underkant av 200 prester i sine nettverk, har siden 2010 vært engasjert i India.

HISTORISK BAKGRUNN

Aktiviteten i India bygger på relasjoner som Normisjon har til Northern Evangelical Lutheran Church (NELC = som tidligere het Santalkirken) og personlige relasjoner som har bygget seg opp over år i forhold til at personer fra Oase har undervist på presteutdanningen i NELC på 90-tallet og i Målrettet kirke og Målrettet liv generelt i India og i NELC. Det er Normisjon som har initiert og støttet et Purpose Driven Church prosjekt som drives fram av United Evangelical Lutheran Churches of India (UELCI) overfor sine medlemskirker. Fornyelsesarbeidet og -konferansene bygger på et kapittel i PDC som handler om Spirit filled life.

På invitasjon fra sentrale personer i NELC (biskoper og moderator), har Oase stått sentralt i et to-trinnsopplegg der vi først underviser en del ledere (2-300 personer) i følgende kategorier:

1. Den Hellige Ånd; - fylde, frukt og gaver.
2. Veiledning og forbønn
3. Barnearbeid under Oase-konferanser (at barna tas på alvor som egne troende individer, med lek og alvor, fellesundervisning, gruppeundervisning og praksis i bønn, og å dele tanke og tro).
4. Tenåringssamlinger under Oase-konferanser: - mye likt som BarneOase, men i tillegg en ungdommelig stil, sang og drama, moro og fellesskap, grupper, undervisning om identitet i Kristus og personlig relasjon til Jesus Kristus.
5. Lovsang og tilbedelse, - både musikk, sanger, innvielse og hvordan lede en forsamling inn i tilbedelse.
6. Hvordan organisere store fornyelseskonferanser.
- 7.

I tillegg har det vært undervisning til prester og evangelister om Den Hellige Ånd og nådegaver sett ut fra en luthersk teologi og kontekst. Samtidig ble det undervist om lederskap i menigheter, teamledelse, og hvordan forvalte ytringer av Den Hellige Ånd og praktisering av nådegaver i gudstjeneste- og menighetssammenheng.

Dernest arrangerer de inviterende bispedømmer en stor konferanse for alle, - gjerne et halvt til ett år senere. Da er programmet mye likt som lederkonferansen, men man forsøker da å involvere dem som var på lederkonferansen i ledelsen og driften av denne store konferansen. Man underviser ikke om BarneOase, - men gjør BarneOase med barn osv.

NELC arrangerte den første lederkonferansen i febr. 2010 og en stor konferanse for alle på høsten samme år, i Assam. Det kom 6-7.000 deltakere, mot forventet 3-5.000 deltakere. Herav rundt 1.000 unge og 5-600 barn. Det var norske og indiske forkynnere. Dette ble en stor familiekonferanse med noen fellesmøter og noen seminarer (både om åndelige temaer og om for eksempel familieliv). Dette var den største konferansen denne kirken noen gang

hadde organisert. Hele spekteret ble praktisert med barnemøter, ungdomsmøter, forbønn og lovsang. Det var lokale ledere for alt inkl. lovsangen som fungerte veldig godt ifht. å inkludere hele forsamlingen. Vi er omkring 20 nordmenn som reiser nedover, og som bidrar med alt fra forkynnelse, til musikk til gruppeledere, - men da sammen med lokale. Biskopene og ledelsen ellers i de inviterende bispedømmene var aktive i ledelsen av møtene, i forbønnen og styringen av selve arrangementet.

I 2011 var det en ny ledersamling i Dumka (hovedsetet for NELC litt nord for Kolkata) med en stor konferanse for alle året etter, - høsten 2012. Også denne gangen kom det 6-7.000 deltaker mot forventet 3-4.000 personer.

Nå var også andre lutherske kirker blitt interessert (det er 11 lutherske kirker i India som er medlem av UELCI) og Gossner Evangelical Lutheran Church inviterte Oase til å ha en lederkonferanse høsten 2012 (rett etter konferansen i Dumka) med i underkant av 200 deltakere.

Hele tiden er både topplederen og Department of Education and Information i UELCI involvert, også med undervisning. Det bygger på PDC-undervisningen slik at det ikke blir noe helt nytt, men at det relaterer til noe kjent. For Oase kjennes det veldig riktig å samarbeide med UELCI siden de også har en sterk forankring i det diakonale, rettighetsarbeidet og det kirkebyggende.

Responser har i alle fire-fem arrangementer vært overveldende både i forhold til de bønnesvar som kom fram som vitnesbyrd og via forbederne, mottakelsen av den undervisning som ble gitt, sosial interaksjon og fellesskap, ungdommelig iver, fellesskap og overgivelse, glede hos barna med sang og bønn og bibelhistorier, og ikke minst ny gnist og iver (kall det gjerne kallsopplevelse og glede i tjenesten) hos dem som var og ble ledere for henholdsvis barn, ungdom, lovsangere/musikere og forbedere. Også biskopene og ledelsen i kirken var meget begeistret fordi det ble både trosstyrkende for medlemmene og de ansatte, og et sterkt stort fellesskap i kirken. Moderator i NELC sa klart fra etter lederkonferansen i 2011 i Dumka at dette er noe kirken trenger. Under hånden har vi fått indikasjoner på at dette faktisk hjelper kirkene i å holde på medlemmene, både i forhold til de nye kirker som springer fram (herav både sunne noe usunne karismatiske sammenhenger), og i forhold til å gi troen innhold og å holde Gudsrelasjonen mer levende og dermed hindrer frafall.

FRAMTIDEN

Det begynner å gro fram ønsker om å ta dette til flere av de lutherske medlemskirkene i UELCI (India), men også til å involvere andre kirkesamfunn i de områder konferansene får nedslagsfelt. For eksempel anglikanske og mer baptistiske kirkesamfunn. Konkret er følgende under planlegging:

- 1) Gossnerkirken (Gossner Evangelical Lutheran Church) i Ranchi-Jarkhand, har nå invitert Oase til å gjøre noe tilsvarende for og med dem som vi har gjort i NELC. Vi hadde en mindre lederkonferanse høsten 2012. Det planlegges en større lederkonferanse høsten 2013 og en stor konferanse for alle høsten 2014. De satser på 10.000 deltakere neste år.
- 2) De tre lutherske tamil-kirkene i sør; - i Tamil-Nadu og Kerala, arbeider med å få til en invitasjon til Oase om å gjøre det tilsvarende hos dem. Et kurs for prester og

menighetsledere er allerede planlagt i Ziegenbald Spiritual Centre høsten 2013 med norske foredragsholdere.

3) Det arbeides nå lokalt med et initiativ om å få flere bispedømmer i Assam tilhørende tre lutherske kirkesamfunn og en anglikansk kirke til å kunne arrangere fornyelseskonferanser sammen i 2015.

4) Ved flere anledninger har vi nå blitt invitert til å undervise på lutherske teologiske seminarer og etterutdanningsentra i India. Det er særlig undervisning om Den Hellige Ånd ut fra Luthers forklaring på den tredje trosartikkel og noe ut fra CA. IIV (Confesio Augustana kap. 7) samt begrepene "revelatio" og "illuminatio" som blir hovedfokus. Det er også naturlig i en viss grad å gi en innføring i praksis på disse områdene. Dette gjelder:

- Gurukul Theological Seminar i Chennai (ansett som det øverste lutherske teologiske universitet i India).
- William Carry Theological Faculty i Semarpure (en gammel dansk-norsk koloni rett nord for Kolkata) som er det store kristne universitetet i India. Alle andre teologiske seminarer og fakulteter har sin akkreditering knyttet til dette universitetet.
- Ziegenbald Spiritual Centre i Tranquebar (gammel dansk-norsk koloni sør for Chennai – Tamil Nadu) som er et etterutdanning og voksenopplæringscenter ved den første lutherske kirken som ble etablert for indere i India, - i 1719 av den tyske misjonæren Ziegenbald som var sendt ut av den danske kongen.

OASE MISJON

Organiseringen av frivillig aktivitet i Oase er delt opp i ni undergrupper som vi kaller "Ansvarsgrupper". Aktiviteten utenfor Norge har blitt organisert i en slik Ansvarsgruppe; Oase Misjon. Vi ønsker ikke å begrense aktiviteten til India, men er åpen for å vurdere de invitasjoner vi måtte få. Skjemaet under inneholder formuleringene til Oase Misjon knyttet til Visjon og Ansvarsområde.

ANSVARSGRUPPE for OASE Misjon

VISJON

- Å fremme fornyelse ved Den Hellige Ånd i kirker i andre land, særlig lutherske og med et spesielt fokus på kirker knyttet til norsk misjonsarbeid.
- Å bygge og styrke fellesskapet med åndelige fornyelses-bevegelser i andre land, særlig i andre lutherske kirker, ikke minst gjelder det OASE-bevegelser i andre nordiske land, med det formål å hjelpe dem til å delta i arbeidet med åndelig fornyelse i misjonskirkene.

ANSVAR SOMRÅDE

- Sette fokus på misjon innad i OASE, særlig på sommer-stevnet.
- Arrangere treningsseminarer og OASE-stevner i misjonskirker, i først omgang i India.
- Sende ut norske team for å utruste og trene ledere og lokale medarbeidere i disse kirkene. Dette skjer primært gjennom undervisning og modellering.

Oslo, 26. Febr. 2013

Johan Edvard Grimstad
Festivalsjef i Oase Norge

OASE NORGE og samarbeid med LUTHERSKE KIRKER i INDIA

Stiftelsen Oase i Norge som har holdt på med karismatisk fornyelse mest innenfor Den norske Kirke siden 1980. Det startet med Hellig Ånd-seminarer på 70-tallet som ble til en større sommerkonferanse som fikk navnet Oase. Oase som har i underkant av 200 prester i sine nettverk, har siden 2010 vært engasjert i India.

HISTORISK BAKGRUNN

Aktiviteten i India bygger på relasjoner som Normisjon har til Northern Evangelical Lutheran Church (NELC = som tidligere het Santalkirken) og personlige relasjoner som har bygget seg opp over år i forhold til at personer fra Oase har undervist på presteutdanningen i NELC på 90-tallet og i Målrettet kirke og Målrettet liv generelt i India og i NELC. Det er Normisjon som har initiert og støttet et Purpose Driven Church prosjekt som drives fram av United Evangelical Lutheran Churches of India (UELCI) overfor sine medlemskirker. Fornyelsesarbeidet og –konferansene bygger på et kapittel i PDC som handler om Spirit filled life.

På invitasjon fra sentrale personer i NELC (biskoper og moderator), har Oase stått sentralt i et to-trinnsopplegg der vi først underviser en del ledere (2-300 personer) i følgende kategorier:

1. Den Hellige Ånd; - fylde, frukt og gaver.
2. Veiledning og forbønn
3. Barnearbeid under Oase-konferanser (at barna tas på alvor som egne troende individer, med lek og alvor, fellesundervisning, gruppeundervisning og praksis i bønn, og å dele tanke og tro).
4. Tenåringssamlinger under Oase-konferanser: - mye likt som barneOase, men i tillegg en ungdommelig stil, sang og drama, moro og fellesskap, grupper, undervisning om identitet i Kristus og personlig relasjon til Jesus Kristus.
5. Lovsang og tilbedelse, - både musikk, sanger, innvielse og hvordan lede en forsamling inn i tilbedelse.
6. Hvordan organisere store fornyelseskonferanser.
- 7.

I tillegg har det vært undervisning til prester og evangelister om Den Hellige Ånd og nådegaver sett ut fra en luthersk teologi og kontekst. Samtidig ble det undervist om lederskap i menigheter, teamledelse, og hvordan forvalte ytringer av Den Hellige Ånd og praktisering av nådegaver i gudstjeneste- og menighetssammenheng.

Dernest arrangerer de inviterende bispedømmer en stor konferanse for alle, - gjerne et halvt til ett år senere. Da er programmet mye likt som lederkonferansen, men man forsøker da å involvere dem som var på lederkonferansen i ledelsen og driften av denne store konferansen. Man underviser ikke om BarneOase, - men gjør BarneOase med barn osv.

NELC arrangerte den første lederkonferansen i febr. 2010 og en stor konferanse for alle på høsten samme år, i Assam. Det kom 6-7.000 deltakere, mot forventet 3-5.000 deltakere. Herav rundt 1.000 unge og 5-600 barn. Det var norske og indiske forkynnere. Dette ble en stor familiekonferanse med noen fellesmøter og noen seminarer (både om åndelige temaer og om for eksempel familieliv). Dette var den største konferansen denne kirken noen gang

hadde organisert. Hele spekteret ble praktisert med barnemøter, ungdomsmøter, forbønn og lovsang. Det var lokale ledere for alt inkl. lovsangen som fungerte veldig godt ifht. å inkludere hele forsamlingen. Vi er omkring 20 nordmenn som reiser nedover, og som bidrar med alt fra forkynnelse, til musikk til gruppeledere, - men da sammen med lokale. Biskopene og ledelsen ellers i de inviterende bispedømmene var aktive i ledelsen av møtene, i forbønnen og styringen av selve arrangementet.

I 2011 var det en ny ledersamling i Dumka (hovedsetet for NELC litt nord for Kolkata) med en stor konferanse for alle året etter, - høsten 2012. Også denne gangen kom det 6-7.000 deltaker mot forventet 3-4.000 personer.

Nå var også andre lutherske kirker blitt interessert (det er 11 lutherske kirker i India som er medlem av UELCI) og Gossner Evangelical Lutheran Church inviterte Oase til å ha en lederkonferanse høsten 2012 (rett etter konferansen i Dumka) med i underkant av 200 deltakere.

Hele tiden er både topplederen og Department of Education and Information i UELCI involvert, også med undervisning. Det bygger på PDC-undervisningen slik at det ikke blir noe helt nytt, men at det relaterer til noe kjent. For Oase kjennes det veldig riktig å samarbeide med UELCI siden de også har en sterk forankring i det diakonale, rettighetsarbeidet og det kirkebyggende.

Responsen har i alle fire-fem arrangementer vært overveldende både i forhold til de bønnesvar som kom fram som vitnesbyrd og via forbederne, mottakelsen av den undervisning som ble gitt, sosial interaksjon og fellesskap, ungdommelig iver, fellesskap og overgivelse, glede hos barna med sang og bønn og bibelhistorier, og ikke minst ny gnist og iver (kall det gjerne kallsopplevelse og glede i tjenesten) hos dem som var og ble ledere for henholdsvis barn, ungdom, lovsangere/musikere og forbedere. Også biskopene og ledelsen i kirken var meget begeistret fordi det ble både trosstyrkende for medlemmene og de ansatte, og et sterkt stort fellesskap i kirken. Moderator i NELC sa klart fra etter lederkonferansen i 2011 i Dumka at dette er noe kirken trenger. Under hånden har vi fått indikasjoner på at dette faktisk hjelper kirkene i å holde på medlemmene, både i forhold til de nye kirker som springer fram (herav både sunne noe usunne karismatiske sammenhenger), og i forhold til å gi troen innhold og å holde Gudsrelasjonen mer levende og dermed hindrer frafall.

FRAMTIDEN

Det begynner å gro fram ønsker om å ta dette til flere av de lutherske medlemskirkene i UELCI (India), men også til å involvere andre kirkesamfunn i de områder konferansene får nedslagsfelt. For eksempel anglikanske og mer baptistiske kirkesamfunn. Konkret er følgende under planlegging:

1) Gossnerkirken (Gossner Evangelical Lutheran Church) i Ranchi-Jarkhand, har nå invitert Oase til å gjøre noe tilsvarende for og med dem som vi har gjort i NELC. Vi hadde en mindre lederkonferanse høsten 2012. Det planlegges en større lederkonferanse høsten 2013 og en stor konferanse for alle høsten 2014. De satser på 10.000 deltakere neste år.

2) De tre lutherske tamil-kirkene i sør; - i Tamil-Nadu og Kerala, arbeider med å få til en invitasjon til Oase om å gjøre det tilsvarende hos dem. Et kurs for prester og

menighetsledere er allerede planlagt i Ziegenbald Spiritual Centre høsten 2013 med norske foredragsholdere.

3) Det arbeides nå lokalt med et initiativ om å få flere bispedømmer i Assam tilhørende tre lutherske kirkesamfunn og en anglikansk kirke til å kunne arrangere fornyelseskonferanser sammen i 2015.

4) Ved flere anledninger har vi nå blitt invitert til å undervise på lutherske teologiske seminarer og etterutdanningssentra i India. Det er særlig undervisning om Den Hellige Ånd ut fra Luthers forklaring på den tredje trosartikkel og noe ut fra CA. IIV (Confesio Augustana kap. 7) samt begrepene "revelatio" og "illuminatio" som blir hovedfokus. Det er også naturlig i en viss grad å gi en innføring i praksis på disse områdene. Dette gjelder:

- Gurukul Theological Seminar i Chennai (ansett som det øverste lutherske teologiske universitet i India).
- William Carry Theological Faculty i Semarpure (en gammel dansk-norsk koloni rett nord for Kolkata) som er det store kristne universitetet i India. Alle andre teologiske seminarer og fakulteter har sin akkreditering knyttet til dette universitetet.
- Ziegenbald Spiritual Centre i Tranquebar (gammel dansk-norsk koloni sør for Chennai – Tamil Nadu) som er et etterutdanning og voksenopplæringscenter ved den første lutherske kirken som ble etablert for indere i India, - i 1719 av den tyske misjonæren Ziegenbald som var sendt ut av den danske kongen.

OASE MISJON

Organiseringen av frivillig aktivitet i Oase er delt opp i ni undergrupper som vi kaller "Ansvarsgrupper". Aktiviteten utenfor Norge har blitt organisert i en slik Ansvarsgruppe; Oase Misjon. Vi ønsker ikke å begrense aktiviteten til India, men er åpen for å vurdere de invitasjoner vi måtte få. Skjemaet under inneholder formuleringene til Oase Misjon knyttet til Visjon og Ansvarsområde.

ANSVARSGRUPPE for OASE Misjon

VISJON

- Å fremme fornyelse ved Den Hellige Ånd i kirker i andre land, særlig lutherske og med et spesielt fokus på kirker knyttet til norsk misjonsarbeid.
- Å bygge og styrke fellesskapet med åndelige fornyelses-bevegelser i andre land, særlig i andre lutherske kirker, ikke minst gjelder det OASE-bevegelser i andre nordiske land, med det formål å hjelpe dem til å delta i arbeidet med åndelig fornyelse i misjonskirkene.

ANSVARsomRÅDE

- Sette fokus på misjon innad i OASE, særlig på sommer-stevnet.
- Arrangere treningsseminarer og OASE-stevner i misjonkirker, i først omgang i India.
- Sende ut norske team for å utruste og trene ledere og lokale medarbeidere i disse kirkene. Dette skjer primært gjennom undervisning og modellering.

Oslo, 26. Febr. 2013

Johan Edvard Grimstad
Festivalsjef i Oase Norge

